

PROGRAMA DE MÀ

Metropolitan Union —Barberismes

Tardes al Palau

Dilluns, 6 d'octubre de 2025 – 19 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Agrolimen⁷¹

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
CENTRO ASSESSMENT
VERIFICACIÓN
ISO 14001

AENOR
GESTIÓN
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Metropolitan Union:

Daniel Morales, *tenor*

Martí Doñate, *lead*

German de la Riva, *baix*

Joan Mas, *tenor*

Señor i Barretina 100%, *vestuari*

Dani Coma, *direcció d'escena i guió*

No ve d'un pam, de **La Trinca**, arranjament de Jordi Domènech (1967)

La gata i el belitre, popular catalana, arranjament de Carles Cañizares (1993)

El rossinyol, popular catalana, arranjament de Josep Ollé (1987)

Els tres tambors, popular possiblement d'origen provençal, arranjament d'Alvaro Metzger (1991)

Baixant de la Font del Gat, popular urbana, arranjament de Pedro Pardo (1974)

La cançó del lladre, popular catalana, arranjament de Quim Badia (1993)

Si tu vas al cel, de **Xesco Boix** (1946-1984), arranjament d'Anna Campmany (1993)

La pastoreta, popular catalana, arranjament de Pol Requesens (1990)

Un nívol blanc, de **Lluís Llach** (1948), arranjament de Daniel Gasulla (1970)

Les flors de maig, de **Josep Anselm Clavé** (1824-1874), arranjament de Tom Gentry (1930-1998)

Violailo, de **Josep Rodoreda i Jacint Verdaguer**, arranjament de Carles Prat (1985)

Oda al paper de vàter, de **Ludwig van Beethoven** (1770-1827) i **La Trinca**, arranjament de Carles Prat

Embarbussa que embarbussaràs, de **Francesc d'Assís Pagès** (1968)

Aquest concert té una durada de 70 minuts, sense pausa.
La durada del concert és aproximada.

#coral #nousformats

Palau de la Música Catalana

Mirades del Palau

Redescobreix la joia modernista de
Domènech i Montaner

Compra la teva visita a:
palaumusica.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Poema

Narcís

No va besar-se els llavis
sinó l'ocell que en aquell instant exacte
sobrevolava la font de pedra blanca
o el núvol que, de sobte, era a tocar.

Que diferents que seríem tu i jo
si haguéssim sabut veure el seu desig
i llegir el mite en altres termes,
entendre que el reflex inclou sempre,
sempre, l'entorn, paisatges. Els altres.

Nosaltres, qui (LaBreu, 2020)

Mireia Calafell

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Compositors:

Alguns dels compositors que apareixen al programa pertanyen a la recentment batejada pel Palau de la Música Catalana com a Generació C (compositors corals catalans contemporanis). Jordi Domènech, Josep Ollé, Pedro Pardo, Anna Campmany, Pol Requesens i Carles Prat són compositors especialment interessats en el repertori coral i estan nodrint i ampliant el catàleg d'obra coral en català i d'autoria catalana. També intervenen al programa altres músics, com Daniel Gasulla, Carles Cañizares, Alvaro Metzger, Quim Badia, Francesc d'Assís Pagès i Tom Gentry, que, a més de les seves professions en l'àmbit de la música, es dediquen ocasionalment a la composició i als arranjaments, com en aquest cas.

Metropolitan Union (2013, Granollers). És un quartet de *barbershop*: estil de música vocal d'harmonia *a cappella* (sense acompanyament instrumental), format per quatre cantants de clàssica professionals. Són especialistes a trobar la semblança entre estils musicals i combinar-los.

Quines són les claus del concert?

Barberisme. La paraula no està relacionada amb el compositor Barber del famós *Adagio per a cordes*. Es tracta d'un estil de cant a quatre veus *a cappella*, sense acompanyament instrumental. Són peces homofòniques, on totes les veus fan el mateix ritme. Al concert podràs sentir cançons tradicionals catalanes i populars – que molts coneixem – en versió despreocupada i actual. Per què?... Qui diu que la tradició no es pot adaptar al present? Algunes de les cançons que completen el programa d'avui formen part de l'Obra del Cançoner Popular de Catalunya.

A què he de parar atenció?

Tres tambors... ¿Perceps el ritme de marxa de la cançó?

Embarbussa que embarbussaràs. Només això ja costa de dir. Una peça plena d'embarbussaments: “setze jutges d'un jutjat”, “una gallina xica-tica-mica...”...

Sabies que...

L'estil de música vocal *barbershop* agafa el nom de les barberies (*barbershops*) dels Estats Units de finals del segle XIX i principis del XX. La qüestió és que, fa temps, les barberies eren llocs de trobada social on els homes, a més d'arreglar-se els cabells i la barba, cantaven i passaven l'estona.

La Font del Gat és una zona tranquil·la als jardins de Montjuïc que era típica dels amants al segle XIX, però encara en pots gaudir, ja que recentment ha estat reoberta al públic.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Comentari

Sobre Barberismes

Barberismes no és tan sols un concert o espectacle: és una declaració d'intencions. És la primera vegada que l'estil *barbershop*, nascut a final del segle XIX a les barberies nord-americanes, troba una veu genuïnament catalana, amb repertori propi i arrelat al nostre imaginari col·lectiu. Aquest projecte parteix d'una convicció senzilla, però radical: la nostra cultura mereix ser cantada també en aquest estil únic, addictiu per a les orelles i ple de complicitat escènica. Ho fem apostant per compositors de quilòmetre zero que, amb talent i sensibilitat, han sabut vestir les nostres cançons d'una nova harmonia.

Com a quartet, hi ha dues espurnes que han encès aquest camí. La primera: la pregunta recurrent del nostre públic: “*Això del barbershop és preciós, però... ¿no en teniu alguna en català?*”. La segona: l'aturada forçosa de l'any 2020, que ens va obligar a replantejar-nos qui som, què volem i per què fem música. Una de les respostes és, *Barberismes*.

Perquè, curiosament, mentre els quartets de barberia als Estats Units afinaven les seves harmonies tancades sobre amors, bellesa i paisatges, aquí, a Catalunya, Josep Anselm Clavé feia emergir cors populars inicialment masculins que cantaven exactament sobre els mateixos temes, però a cafès i ateneus. ¿L'única diferència? Només la llengua. El nom *Barberismes* juga amb la noció de barbarisme, aquell mot foraster introduït en una llengua que ja disposa de recursos propis. D'alguna manera, això mateix fem nosaltres: cantar en català amb un estil musical que neix fora del nostre context cultural, el *barbershop*. Però aquesta aparent estrangeria es revela enganyosa: tant els cors de Clavé com el *barbershop* comparteixen una mateixa essència harmònica i temàtica. Allò que podria semblar un error o un cos aliè, és, en realitat, un retorn a una arrel comuna. Així, el *barberisme* musical esdevé un pont: no pas una intrusió, sinó una manera diferent i fecunda d'habitar la mateixa llengua. Aquest projecte vol ser, doncs, la clau que obre aquest pont entre aquests dos mons germans i desconeguts entre si, units per la mateixa essència musical, i un punt de trobada entre passat i futur, entre tradició i experimentació.

Mentre germinava i creixia amb força la llavor del moviment coral català que Clavé havia sembrat, a l'altra banda de l'Atlàntic, el 1938, naixia la Society for the

Preservation and Encouragement of Barber Shop Quartet Singing in America (SPEBSQSA), associació que salvaria i dignificaria el *barbershop*. Dos camins paral·lels que avui, més d'un segle després, finalment aflueixen en aquest espectacle.

I si parlem de barbers, no oblidem l'origen pintoresc: aquells homes ambulants del segle XVIII que tallaven cabells, treien queixals, feien sagnies i, alhora, ensenyaven cançons i matemàtiques pels pobles. De les venes tacades de sang penjades als pals blancs de la seva carreta, en nasqué el famós *barberpole*. Avui, sense bisturís ni sang, nosaltres també volem ser transmissors culturals: recollir la saviesa d'ahir i oferir-la en format de quartet vocal contemporani.

Així neix *Barberismes*, el primer espectacle i disc de *barbershop* íntegrament en català. I arriba en un moment simbòlic: el nostre desè aniversari com a quartet. Un punt i seguit que celebrem amb aquesta doble efemèride, que és a la vegada fita i punt de partida.

Per això diem que *Barberismes* és molt més que un espectacle: és la punta de llança d'un projecte cultural ampli i exportable, que vol créixer en concerts escènics, col·laboratius i pedagògics, i portar la catalanitat del *barbershop* arreu del món.

Des de Metropolitan Union volem expressar un immens agraïment a les nostres famílies i amics, pel suport i l'escalf incondicional que ens sostenen; també volem fer un reconeixement sincer a la Barbershop of Iberia Association (BIBA), pel seu suport inestimable i per la tasca de fer créixer i difondre el *barbershop* a la Península; a Enric Giné, per passar-nos la ITV musical abans d'estrenar aquest espectacle i aprovar-nos sense massa defectes greus; a Dani Coma, que, com a director d'escena i guionista, ha sabut llegir-nos l'ànima i fer-nos despuntar de la millor manera possible, i això no era fàcil, ja us ho assegurem; al Palau de la Música, per la seva ajuda logística en el muntatge i desenvolupament d'aquest concert de què avui gaudireu, perquè si només depengués de nosaltres, encara estariem intentant endollar el primer micro; relacionat amb el micro, gràcies als tècnics de so i llums, sense vosaltres tot seria molt fosc i silenciós; i sobretot, sobretot, gràcies a tots els compositors: Jordi, Carles C., Josep, Alvaro, Pedro, Quim, Anna, Pol, Dani, Tom, Carles P., Francesc... i a tots els altres que, malgrat haver-nos dedicat arranjaments preciosos, no han pogut tenir cabuda a l'espectacle d'avui. La vostra dedicació i valentia en acceptar el repte de deixar-vos impregnar pel *barbershop* i traslladar-lo a les cançons més nostrades és el veritable motor d'aquest projecte.

I finalment, a tu, que llegeixes aquestes línies: gràcies per formar part d'aquest viatge amb nosaltres i per entendre i celebrar la importància del que estem oferint. Aquí fem nostra la convicció més pregona: “*Si deixem morir les cançons, deixem morir la cultura*”.

I nosaltres creiem que encara ens queda molt per cantar. Com a mostra, aquí teniu un joc de paraules que ens defineix millor que qualsevol etiqueta: “Déu n'hi DO SI pensem en LA currada de feinada feta, però SOLs FAlta MÍrar *p'alante* i saber que RE ens parará, si és que DO [(?)] agafem un *resfriat...*”

Aquest és el nostre credo: humor, qualitat, arrel i projecció.

Benvinguts al nostre univers. Benvinguts a *Barberismes*, tradició i modernitat a quatre veus.

Sobre el repertori

El repertori d'aquest concert, per a nosaltres, ha sigut un viatge compartit amb tots els compositors i arranjadors que han acceptat el repte de capbussar-se en el món del *barbershop* i portar-lo a la nostra llengua i a les nostres arrels. La consigna va ser clara: cadascú podia escollir la cançó que volgués, però havia de treballar-la amb les eines i l'esperit d'aquest estil únic. Els vam passar material teòric i pràctic sobre l'estil, i, a partir d'aquí, la llibertat i el talent de cadascun va fer la resta.

Algunes obres, però, sí que tenien uns condicionants o expectatives prèvies a l'encàrrec. Com l'*Oda al paper de vàter*, encarregada a Carles Prat l'any 2020, en ple Any Beethoven. Inspirada en la *Cinquena Simfonia*, és una reharmonització de la cèlebre versió de La Trinca. Ara, però, a quatre veus i amb el màxim de *barbershop* que es podia posar a l'arranjament. L'altra que ens va escriure en Carles és el *Virolailo*. L'original, el *Virolai*, ja no és un himne exclusiu de Montserrat, és un himne que pertany al poble. Com que tres de nosaltres hem passat per l'Escolania de Montserrat, igual que el mateix arranjadore, li vam encarregar una versió més transgressora d'aquesta obra. El resultat és una reinterpretació identitària i trempada, capaç de fer gaudir i riure a qualsevol català que hi senti la seva pròpia memòria col·lectiva.

D'altres, com *Flors de maig*, tenen un pes històric enorme. Aquesta pastorel·la catalana de Josep Anselm Clavé, que és una obra cabdal de la tradició coral

catalana, ha estat reimaginada per un dels grans noms del *barbershop* mundial, l'americà Tom Gentry. Després d'explicar-li la història i mostrar-li la partitura, va reconèixer que l'estil de Clavé no era tan lluny del *barbershop*. L'arranjament que li vam encarregar és completament normatiu segons els cànons de la competició internacional de *barbershop*, amb ornaments i recursos propis de l'estil, de manera que, amb aquest arranjament, podem competir als concursos internacionals dels Estats Units. Aquesta és la nostra intenció. A més, inclou un breu fragment en anglès perquè el públic no catalanoparlant entengui el significat de la peça, abans de desplegar-se en català, tot demostrant que, amb uns pocs ecos harmònics, la música de casa nostra pot sonar *barbershop* en pura essència.

Pel que fa a *El rossinyol*, li vam demanar a Josep Ollé que recreés l'origen de l'estil. Començant la melodia, el *lead*, a la qual es va afegint primer el baix, després el baríton omplint les harmonies tancades i finalment el tenor, que posa el punt de llum harmònic per damunt de la melodia. Una veritable lliçó simple d'història viva de com neix, creix i acaba una peça *barbershop*, sempre amb un *tag* al final.

No menys especial és l'aportació de Francesc d'Assís Pagès, una de les ments més creatives que hem tingut el plaer de conèixer i amb qui treballar. Li vam demanar un tema nou per al quartet que es capbussés en els embarbussaments catalans, i ens va sorprendre amb *Embarbussa que embarbussaràs*, una cançó divertida i juganera. Tot i no ser una cançó popular en origen, quan la vam escoltar per primera vegada, vam pensar: “*Això és tan bo que ha de ser popular catalana, peti qui peti*”.

A part d'aquests cinc encàrrecs, el programa es completa amb arranjaments que rescaten i reinventen algunes de les nostres cançons més estimades. *La gata i el belitre*, *Els tres tambors*, *Baixant de la Font del Gat*, *Cançó del lladre* i *La pastoreta* són clàssics del cançoner popular català, i, sota la ploma de Carles Cañizares, Alvaro Metzger, Pedro Pardo, Quim Badia i Pol Requesens, respectivament, adquireixen noves textures harmòniques que les fan volar més enllà de l'imaginari tradicional.

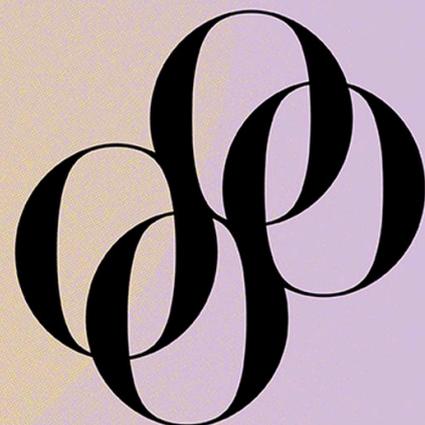
També hi trobem joies més modernes del nostre patrimoni musical, que no són cançons populars catalanes, però sí cançons catalanes populars. Del mateix grup ja esmentat, La Trinca, Jordi Domènech ens va alegrar a tots amb un arranjament fresc de *No ve d'un pam*, que introdueix l'ambient lúdic carregat de dobles sentits tan característic del *barbershop*. I *Un núvol blanc* de Lluís Llach, arranjat per Daniel Gasulla, que posa en diàleg la intensitat lírica del cantautor amb l'energia vocal de les balades *barbershop*. Com també una cançó infantil molt arrelada al moviment escolta català, *Si tu vas al cel*, una cançó nascuda d'un espiritual afroamericà que

Xesco Boix va adaptar al català de la versió del moviment escolta francès, *Si tu vas au ciel*, i que, gràcies a l'arranjament d'Anna Campmany, ara retorna amb nova vida al nostre repertori amb més llenguatges que fins ara no havíem explorat amb el quartet, cantar *barbershop* amb llenguatge de signes!

El resultat, doncs, és un mosaic de peces que, tot i tenir orígens diversos, vibren en una mateixa direcció: fer del català una llengua també del *barbershop*. *Barberismes* té un repertori fet amb estima, respectant les arrels i amb la voluntat d'emocionar, somriure i gaudir. Al cap i a la fi, aquest no era un repertori que nosaltres havíem d'escollir, ja que són les cançons que ens han fet créixer a nosaltres.

Metropolitan Union

Palau de la Música Catalana

Yuja Wang & Mahler Chamber Orchestra /
Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera
& Simon Rattle / Cecilia Bartoli /
musicAeterna & Teodor Currentzis /
Víkingur Ólafsson / Staatskapelle Dresden
& Daniele Gatti / Anne-Sophie Mutter,
Yefim Bronfman & Pablo Ferrández /
Lang Lang / Sondra Radvanovksy / Sabine
Devieilhe & Jakub Józef Orliński / Sheku
& Isata Kanneh-Mason / Seong-Jin Cho
& London Symphony Orchestra / Janine
Jansen & Camerata Salzburg / Andrés
Schiff / Budapest Festival Orchestra & Iván
Fischer / Orchestre des Champs Élysées &
Philippe Herreweghe i més de 200 concerts!

Temporada 2025–2026

Entrades i abonaments ja a la venda

Biografies

Metropolitan Union

És un dels quartets de *barbershop* de referència a la península Ibèrica. Fundat el 2013 i refundat el 2015 amb l'actual formació, el grup ha convertit aquest estil vocal nord-americà en una experiència única i propera, plena d'energia, humor i complicitat amb el públic. La seva proposta és tan singular com pionera: ser abanderats de l'estil *barbershop* a l'Estat, plantejar els punts d'unió entre Barroc i música actual passats pel sedàs de l'estil de barberia, i també portar aquest estil al català i convertir-lo en un pont natural amb la nostra tradició coral, hereva dels cors de Clavé.

Amb més d'una dècada de trajectòria, Metropolitan Union ha actuat en auditoris i festivals d'arreu de l'Estat. Aclamat per la seva versatilitat, sempre ha ofert arranjaments sorprenents i harmonies plenes de força i precisió.

El seu talent ha estat reconegut en diversos concursos: bronze i millor quartet novell el 2014, subcampions d'Espanya el 2017 i, finalment, campions absoluts de la competició nacional el 2023. I, el 2024, assolint la millor puntuació mai obtinguda en el certamen estatal, va obtenir el títol de campió internacional a la convenció En Armonia 2024 de la BIBA (Barbershop of Iberia Association), que n'ha consolidat el lideratge i la projecció.

Al llarg del camí, Metropolitan Union ha enregistrat diversos treballs discogràfics, des del seu primer CD, *All a TAG* (Microscopi, 2022), fins a nous projectes que vesteixen les cançons més nostrades amb l'harmonia *barbershop*. El seu espectacle i CD més recent, *Barberismes* (Duplicat, 2025), és alhora un homenatge i una declaració d'intencions: demostrar que el *barbershop*, nascut a les barberies americanes del segle XIX, pot sonar plenament català, tot connectant passat i futur amb naturalitat i frescor.

Amb quatre veus que volen alhora, Metropolitan Union ofereix molt més que un concert: és una experiència captivadora que combina virtuosisme vocal, proximitat escènica, apunts pedagògics, humor del millor i del pitjor que et pots trobar, i un entusiasme encomanadís. Una proposta cultural de quilòmetre zero amb projecció internacional, que convida el públic a redescobrir la música *a cappella* d'una manera nova, vibrant i inoblidable.

Dani Coma, direcció d'escena

Combina la direcció escènica amb les classes d'interpretació. Recentment ha dirigit l'òpera *Push* a La Faràndula de Sabadell. També s'ha encarregat de la direcció escènica de *Don Giovanni* i *La flauta màgica* en les produccions de l'Orquestra del Mediterrani al Teatre de Sarrià.

Director escènic del Concert de Sant Esteve del Palau de la Música els anys 2017, 2018 i 2019, també ho ha estat de diferents espectacles amb el Cor Infantil, Cor Petits i el Cor de Noies. Director escènica de l'Orfeó Lleidatà en diferents projectes entre el 2021 i el 2023, en aquest període ha estat director de la part escènica del projecte Palau Vincles amb més de vuit-cents participants.

Mestre de l'assignatura d'Interpretació i Escena al Conservatori del Liceu, així com del Conservatori de Tarragona, també és mestre de l'Aula de Musical de l'EMM-Conservatori de Terrassa.

Director artístic de *Nada es imposible* d'El Mago Pop (Madrid i Barcelona) i de *Nesi Broadway Edition* (Branson i Broadway), responsable de l'entrenament amb l'equip d'escena, ritme de l'espectacle i posada en escena final, Igualment ha estat director artístic de l'espectacle *Hangar 52* de Mago Yunke (gira estatal), s'ha encarregat de la direcció escènica i direcció d'actors del muntatge *Fama, el musical*, a la Sala Apol·lo de Barcelona i Teatro EDP Gran Vía (Madrid).

Mestre formador dels Billy's i Michaels del musical *Billy Elliot* representat al Teatre Victòria de BCN i mestre d'interpretació a l'Escola Coco Comin, també és director habitual de la productora Viu el Teatre amb diversos espectacles en gira per Espanya.

Creador i compositor del grup juvenil Macedònia, n'ha publicat un grapat de cantates infantils amb Discmedi i de contes amb l'editorial Bellaterra Música.

Director artístic de l'espai Calissó Cultural amb programació estable de música en directe, actualment és un dels artistes que formen part del programa FLIPART de la Diputació de Barcelona.

Textos

No ve d'un pam

La Trinca, arranament de Jordi Domènech (1967)

Pa-ra-pa-ra-pà, pa-ra-pa-ra-pà,
pa-ra-pa-rà, pa-ra-pa-ra-pà, pà!

Tenen una peça els homes
sota el melic, sota el melic.
Que sempre ha estat per nosaltres
un embolic, un embolic.
Els diuen que té la mida
si fa o no fa un pamet,
però a la immensa majoria
sempre n'hi falta un trosset.

No ve d'un pam, no ve d'un pam. Uè.
Dubi-dubi, dubi-dubi, dubi-bà.
Si està fresca i eixerida
sí que ve d'un pam, sí que ve d'un pam.

No ve d'un pam, no ve d'un pam. Uè.
Dubi-dubi, dubi-dubi, dubi-bà.
Si es porta pengim-penjam, sí!
Sí que ve, sí, sí que ve d'un pam.

Pa-ra-pa-ra-pà, pa-ra-pa-ra-pà,
pa-ra-pa-rà pa-ra-pa-ra-pà, pà!

Adam va preguntar a Eva:
–Mai no ho he entès!, mai no ho he entès!
Com és que tens dues cames
i jo en tinc tres? I jo en tinc tres?
I Eva va contestar-li:
–Ben mirat, no ve d'un pam!

Per aquestes quatre misèries
no esvalotis l'aviram!

No ve d'un pam, no ve d'un pam. Uè.
Dubi-dubi, dubi-dubi, dubi-bà.
Si està fresca i eixerida
sí ve d'un pam, sí que ve d'un pam.

No ve d'un pam, no ve d'un pam. Uè.
Dubi-dubi, dubi-dubi-bà.
Si es porta pengim-penjam, sí!
Sí que ve, sí que ve d'un pam.

No tenir aquest penjoll
no ens fa patir, no ens fa patir,
tot i que resulta pràctic
per fer pipí, per fer pipí.
Si d'aquesta pelleringa
tant en voleu presumir,
poseu-la a una vitrina
dintre un pot d'esperit de vi.

No ve d'un pam, no ve d'un pam. Uè.
Dubi-dubi, dubi-dubi, dubi-bà.
Si està fresca i eixerida
sí ve d'un pam, sí que ve d'un pam.

No ve d'un pam, no ve d'un pam. Uè.
Dubi-dubi, dubi-dubi, dubi-bà.
Si es porta pengim-penjam,
sí, sí que, sí que ve,
sí que ve, sí, sí que ve d'un pam.

Pa-ra-pa-ra, pa-ra-pa-ra, pa-ra-pa-ra-pà,
No ve d'un pam.

La gata i el belitre

Popular catalana, arranament de Carles Cañizares (1966)

De la gata i el belitre
jo us diré *lo* que ha passat.

De la gata i el belitre
jo us diré *lo* que ha passat:
s'ha perdut alguna cosa,
no sé qui l'haurà trobat.
Si serà el gos o bé el gat,
a la nyigo, nyigo, nyigo,
si serà el gos o bé el gat,
aquell qui l'haurà trobat.

Ja en respon una velleta:
–Penso que haurà estat el ca;
jo, la gata, no l'he vista
ni sentida miolar.
Que si jo el puc atrapar,
a la nyigo, nyigo, nyigo,
que si jo el puc atrapar,
prou que me la pagarà!

Doncs, bé estareu contentes,
ara que el ca se n'ha anat,
atipareu bé la gata
que estigui grassa aviat.
Li donareu pa torrat,
a la nyigo, nyigo, nyigo,
li donareu pa torrat
amb all i oli ben sucats.

Diuen que em volen matar,
mal ofici és el de ser ca!

I, faci fred, o plogui o nevi,
a defora em fan anar.
Faci fred, o plogui o nevi,

a defora em fan anar.
Sense llit, sense sopar,
a la nyigo, nyigo, nyigo.
Sense llit, sense sopar,
mal ofici és el ser ca.

Ara ve la primavera,
que regnarà la guineu;
ara ve la primavera,
que regnarà la guineu,
i aleshores bé ho veureu,
a la nyigo, nyigo, nyigo,
i aleshores bé ho veureu.
Jo us diré *lo* que ha passat:

–Ha sigut la guineu!

El rossinyol

Popular catalana, arranament de Josep Ollé (1987)

Rossinyol, que vas a França, rossinyol,
encomana'm a ma mare, rossinyol,
d'un bell bocatge, rossinyol, d'un vol.

Encomana'm a ma mare, rossinyol,
i a mon pare no pas gaire, rossinyol,
d'un bell bocatge, rossinyol, d'un vol.

I a mon pare no pas gaire, rossinyol,
perquè m'ha mal maridada, rossinyol,
d'un bell bocatge, rossinyol, d'un vol.

Perquè m'ha mal maridada, rossinyol,
a un pastor me n'ha donada, rossinyol,
d'un bell bocatge, rossinyol, d'un vol.

Els tres tambors

Popular possiblement d'origen provençal, arranament
d'Alvaro Metzger (1991)

Aquesta cançó és una història d'amor d'origen desconegut, tot i que diuen que és d'origen provençal. Té un engrescador ritme de marxa que està potenciat per la reiteració onomatopeica dels tambors* i diu així:

Si n'eren tres tambors,
venien de la guerra
i el més petit de tots
porta un ram de rosetes.
Ram, ram-pa-ta-plam,
porta un ram de rosetes.

La filla del bon rei
n'ha sortit en finestra:
–Vine, vine tambor,
dom aquesta roseta.
Ram, ram-pa-ta-plam,
dom aquesta roseta.

Un, dos, tres i...
–Donzella qui l'haurà
serà l'esposa meva.
No us donaré jo el ram
si no em deu l'amoreta.

–L'hi haureu de demanar
al pare i a la mare.
Si ells diuen que sí,
per mi, no s'ha de perdre.

Pare, se'n va a trobar el pare.
També a la mare, als dos, pare i mare.
Pare, el rei de França, la reina de França.
Tots dos plegats, *oh, yeah!*

–Déu vos guard, rei francès,
Déu vos guard sa noblesa.
Voldria demanar:
Vol dar-me sa filleta?

–Ix-me d'aquí tambor
abans no et faci perdre!
Fora d'aquí tambor
abans no et faci perdre!

–No em fareu perdre vós
ni cap d'aquesta terra,
que allà en el meu país
hi tinc gent que em defensa...

–Digues, digues tambor,
qui és, doncs, el teu pare?
–El meu pare és el rei
de tota l'Anglaterra,
de tota l'Anglaterra!

–Tambor, tambor...
–Digui, senyor?
–Vine, tambor...
–Ja vinc, senyor.
–Que et daré a ma filleta, bon tambor...
–Oh! Bon senyor...

–No em sento grat de vós
tampoc me'n sento, d'ella,
que allà, en el meu país,
se'n veuen de més belles.

** Nota del compositor: l'anterior fragment de text correspon a una transcripció, anostració i interpretació literalíssima, manllevada fidelment de la còpia textual que ofereix la Viquipèdia en la seua entrada intitolada Els tres tambors, provinent de la recerca homònima en el seu compendi enciclopèdic electrònic.*

Baixant de la Font del Gat

Popular urbana, arranament de Pedro Pardo (1974)

Aquesta és la història d'una noia
i no és pas la història d'un gat (miau).
Sinó d'una font que així es deia
per on hi passava un soldat.
La gent no sabia que la noia
no anava a passejar el seu gat (miau)...
Sinó que anava a veure
al seu nòvio que era un soldat
Uo! Uo! Uo! Uh! *Uala qué fuerte...*

Baixant de la Font del Gat, una noia, una noia.
Baixant de la Font del Gat, una noia i un soldat.
Pregunteu-li com se diu, Marieta, Marieta.
Pregunteu-li com se diu, Marieta, de l'ull viu.
Anem baixant.

Baixant de la Font del Gat, una noia, una noia.
Baixant de la Font del Gat, una noia i un soldat.
Pregunteu-li com se diu, Marieta, Marieta.
Pregunteu-li com se diu, Marieta, de l'ull viu.
La de l'ull viu?
De la Font del Gat?
Va amb un soldat?

Doncs ara ja coneixeu la història,
la història de la Font del Gat (miau).
Però encara hi ha gent que es pregunta
el nom de la noia del soldat.
Ai, com se diu?

Marieta de l'ull viu!
Baixant de la Font del Gat una noia i un soldat (miau).

La cançó del lladre

Popular catalana, arranament de Quim Badia

Quan jo n'era petitet
festejava i presumia,
espardenya blanca al peu
i mocador a la falsia.

I ara, que ne só grandet,
m'he posat a mala vida.
Me só posat a robar
ofici de cada dia.

Adeu, clavell morenet,
adeu, estrella del dia.

La vila de la Bisbal,
com és vila divertida,
no n'hi falta traïdor:
se'n va a avisar la justícia.

Valeu-me, *los meus amics*,
que jo algun temps bé en tenia.
Adeu, clavell morenet,
adeu, estrella del dia.

Si tu vas al cel

Xesco Boix (1946-1984), arranament d'Anna Campmany
(1994)

Si tu vas al cel amb patinet,
fes-m'hi un bon lloc que hi pujo jo!

Si tu vas al cel amb patinet,
fes-m'hi un bon lloc que hi pujo jo!
Si tu vas al cel amb patinet,

fes-m'hi un bon lloc que hi pujo jo.
Airí, airó. Airí, airó.

(amb llenguatge de signes:)

Si tu vas al cel amb patinet,
fes-m'hi un bon lloc que hi pujo jo!
Si tu vas al cel amb patinet,
fes-m'hi un bon lloc que hi pujo jo
Airí, airó! Airí, airó!

Airí, airó! Airí, airó! Airí, airó! Airí, airó!
Airí, airó! Airí, airó! Airí, airó, airó.
Airó, airó. Airó, airó, airó!

(fi del llenguatge de signes)

En un got no pot haver-hi hagut
mai vi del fort sense un embut.
Ja mai *jalem* ni *jalarem*,
fa mal aquí, fa mal allà.

Airí, airó! Airí, airó! Airó!

*Oh ! Si tu vas au ciel en patinant, mon amour,
fais-moi un petit trou.
Si tu vas au ciel en patinant, que je monte là.*

*Si al cielo vas patinando
hazme un lugar (¡Ay! ¡Ay! ¡Ay! ¡Ay!) que subo yo. ¡Airí, airó!
Si al cielo vas patinando hazme un lugar que subo yo.
¡Airí, airó Airí, airó!*

Si tu vas al cel en patinet,
fes-m'hi un bon lloc que hi pujo jo!
Ich gehe hoch. Ich gehe hoch. Ich gehe hoch.

*If you go to the sky, skating,
make me a spot because I'll come.
If to the sky you go, you go, you go,*

make me a spot, a spot a spot. YEEHA!
Aewe, aewow. Aewe, aewow! Aewe, aewow.

Si tu vas al cel en patinet,
fes-m'hi un bon lloc que hi pujo jo!
Airí, airó! Airí, airó! Airí, airó Airí, airó!

La pastoreta

Popular catalana, arranjament de Pol Requesens (1990)

–Què? –Qui? –Quan? –Com?
Ah! La pastoreta...

Què li donarem a la pastoreta,
què li donarem per a anar a ballar?
Jo li donaria una caputxeta
i a la muntanyeta la faria anar.

A la muntanyeta no hi neva ni plou
i a la terra plana tot el vent ho mou.
Sota l'ombreta, l'ombreta, l'ombrí,
flors i violes i romanès!
–No, que no rima. És així: I romaní!
–No, home, no. És així: I un romà!
–Que no!
–Vols dir?
–És això el romaní: I romaní!

Què li donarem a la pastoreta,
què li donarem per a anar a ballar?
Jo li donaria una caputxeta
i a la muntanyeta la faria anar.

A la muntanyeta no hi neva ni plou
i a la terra plana tot el vent ho mou.
Sota l'ombreta, l'ombreta, l'ombrí,

flors i violes i romaní!
–S’ha pansit el romaní...

I romaní, i romaní, i romaní, i romaní.
Flors i violes i romaní!
Què li donarem?
–Eh!?
Què li donarem?
–Ah!

Què li donarem a la pastoreta,
què li donarem per a anar a ballar?
Jo li donaria una caputxeta
i a la muntanyeta la faria anar.

A la muntanyeta no hi neva ni plou
i a la terra plana tot el vent ho mou.
Sota l’ombreta, l’ombreta, l’ombrí,
flors i violes i romaní!
–Però si és de plàstic!

Sota l’ombreta, l’ombreta, l’ombrí,
flors i violes i romaní!

Un núvol blanc

Lluís Llach (1948), arranjament de Daniel Gasulla (1970)

Senzillament se’n va la vida, i arriba
com un cabdell que el vent desfila, i fina.
I som actors que a voltes, espectadors que a voltes,
senzillament i com si res, la vida ens dona i pren paper.
Un núvol blanc.

Serenament, quan ve l’onada, acaba,
i potser, en el deixar-se vèncer, comença.
La platja enamorada no sap l’espera llarga
i obre els braços, no fos cas,

l'onada avui volgués *queda's*.

Si volgués.

Així només, em deixo que tu em deixis;
només així, et deixo que ara em deixis.
Jo tinc, per a tu, un niu en el meu arbre
i un núvol blanc, penjat d'alguna branca.
Molt blanc.

Sovint és quan el sol declina que el mires.
Ell, pesarós, sap que, si minva, l'estimes.
Arribem tard a voltes, sense saber que a voltes
el fràgil art d'un gest senzill, podria dir-te que...

Només així, em deixo que tu em deixis;
així només, et deixo que ara em deixis.
Jo tinc, per a tu, un niu en el meu arbre
i un núvol blanc, penjat d'alguna branca.
Molt blanc.

Senzillament blanc.

Les flors de maig

Josep Anselm Clavé (1824-1874), aranjament de Tom
Gentry

*We will sing you a catalan song from the nineteenth century.
It tells of lovely maidens that in the woods you'll see.
Their beauty is enchanting; their hearts are light and gay.
And that's why they remind us of the flowers that bloom in May.*

*Under a willow there sits a fair maiden,
joyfully braiding her bright golden hair. Oh yes!
Her mirror is simply, a crystal-clear fountain,
her adornments are violets that were plucked with great care, I guess.*

*Here is another; she is weaving a garland.
Her body is swaying; what a joy to behold!
And there is one seated, in her lap a white kitten,
she is singing a song sweet and pure like the sirens of old.*

*Tra-la-la, la-la-ra, la-ra, la. Tra-la-la, la-la-ra, la-ra, la.
–Que tot això en català vol dir:
Tra-la-la, la-la-ra, la-ra, la. Tra-la-la, la-la-ra, la-ra, la.*

(amb català antic, tal com està a la lletra original)

Sota de un salser sentada una nina,
trena joyosa son rich cabell d'or. Ay si!
Es son mirall fresca font cristallina,
son sos adornos violetas del bosch.

Altra, teixint matisada guirnalda,
gronxa son cos que es de gracia un tresor!
Altra, ab son blanch cabridet á la falda,
canta mes fi que el festiu, que el festiu rossinyol.

*How rich are their hearts as they sit in their bowers,
the richest of treasures of the month of flowers,
Mes ay de los cors que en son eixas noyas,
las mes ricas toyas del mes de las flors de Maig,
de las flors, si, del mes de las flors.*

Virolailo

**Josep Rodoreda (1851-1922) i Jacint Verdaguer
(1845-1902),** arranjament de Carles Prat (1985)

Quan la gent sap que ets antic escolà,
tothom et diu:
–Va, canta'm el Virolai-lolai-lolà!
Que has cantat almenys mil cinc-cents cops,
doncs aquí va! Aquí el teniu!:

Rosa d'abril,
Morena de la serra
de Montserrat, estel,
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al cel,
guieu-nos cap al cel.

–Obriu els ulls!
–Ah!
–No us adormiu!
–No ens adormim...
–Tinc una idea!
–Tens una idea?
–Del tot brillant!
–Del tot brillant?
–A veure quina? *Bombero!*?
–I si hi posem una mica de *swing*?
–Una mica de *swing*... Ahà!

Rosa d'abril,
Morena de la serra, pa!
De Montserrat, estel,
parà, parà, parà-ra-ra-ra.
Il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al cel,
guieu-nos cap al cel.

Amb serra d'or, els angelets serraren,
amb serra d'or,
eixos turons per fer-vos un palau,
per fer-vos un palau.
Reina del cels que els serafins baixaren,
reina dels cels.
Deu-nos abric dins vostre mantell blau,
dins vostre mantell blau.

Rosa d'abril,
Morena de la serra, pa!
De Montserrat, estel,

parà, parà, parà-ra-ra-ra.
Il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al cel,
guieu-nos cap al cel.

Oda al paper de vàter

Ludwig van Beethoven (1770-1827) i La Trinca,

arranjament de Carles Prat

Pa, pa, pa, pa,
paper paper,
paper paper, paper paper, paper paper.
paper paper, paper paper, paper paper.

Paper paper esterilitzat,
paper paper higienitzat,
paper paper enrotllat.
Paper paper!
De color groc, color rosat, color vermell o color blau,
et demanem, paper estimat, que sobretot siguis suau.

Tu sempre alerta al servei del poble,
i et fa servir l'analfabet, l'intel·lectual, el soldat ras,
el general, el gran burgès i el menestral,
perquè, en això d'evacuar, lluita de classes no n'hi ha.

El teu destí fatal, màrtir de la societat
que, quan t'ha utilitzat, es tira de la cadena
i tu te'n vas al darrere de cap a la claveguera.

Però en acte de *rebeldia* embusses la *cañeria*
i ho deixes tot fet un nyap.
Paper enrotllat, de cel·lulosa i setinat,
t'han destrossat i despreciat, vilipendiat i deshonorat.

Paper abnegat, paper estimat de l'excusat,
la humanitat t'ha maltractat i ara et volem reivindicar:
t'han estripat, empastifat i rebregat i rebutjat.

Pobre paper, com t'han deixat.

Ens has lliurat del neguit d'haver-nos d'embrutar el dit,
per això et cantem amb afany,
que et considerem el nostre company
i sempre et trobarem al *cuarto* de bany.

Endavant, endavant, endavant, endavant, endavant!

Que el nostre clam arribi fins al cel,
que, de tots els amics, tu n'ets el més fidel.
Gloriós paper de vàter immortal.

Paper, per...
Glòria al paper... al paper.

Embarbussa que embarbussaràs
Francesc d'Assís Pagès (1978)

Pere Peret, Pere Peret, premiat per Portugal,
pinta pots per posar-hi pebre picant.

Picant, per posar-hi, picant.
Per posar-hi un poc de pebre.
Per posar-hi pebre picant.

Setze jutges d'un jutjat mengen fetge d'un penjat que encara penja.
Visc del vesc que busco al bosc. Plou poc però plou prou.
A Mi sí que Re Mi Fa, Si La Mila Fa midó.

Pebre picant, per posar-hi, picant.
Per posar-hi un poc de pebre.
Per posar-hi pebre picant.

Al pi alt escala hi cal, al pi xic ja no li'n cal, si li'n cal du-l'hi.
Duc pa sec al sac, m'assec on soc i el suco amb suc.
Gloc a gloc, Blai beu d'un glop, beu d'un glop i fa gloc-gloc.

Pebre picant, per posar-hi, picant.
Per posar-hi un poc de pebre.
Per posar-hi pebre picant.

Rebo raves, ben rebuts, són de Ribes i Ravell, no robo raves.
Quan t'embarbu-bu-busses el coll s'embussa,
parles ba-ba-ba-balbuça però no ets gentussa,
perquè a tots se'ns encalla la ment amb els
embarbussaments.

Pere Peret, Pere Peret, premiat per Portugal,
pinta pots per posar-hi pebre picant.
Ah...

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Dilluns, 12.01.26 - 20h

Sala de Concerts

Voces8

Savannah Porter, soprano

Eleonora Poignant, soprano

Katie Jeffries-Harris, alto

Barnaby Smith, alto i director artístic

Blake Morgan, tenor

Euan Williamson, tenor

Christopher Moore, baríton

Dominic Carver, baix

Cor Jove de l'Orfeó Català (Pablo Larraz, director)

Obres de Gibbons, Runestad, Rahkmàninov, King Cole, Blackwell, Ollé, Shaw, Elgar, Rusby, Folds, Weelkes, Lasso, Simon and Garfunkel, McLean, Hamlich/Bayer-Sager i Gershwin

Preu: 25 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

GRUPO euromadi

Sabadell
Fundació

Santander
Fundación

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

hp **CONTROL**
GROUP

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

Agbar

artyplan

CASA SEAT

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

eurofragance

exea
impact

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Legat Joan Planes

FUNDACIÓ
Gandara

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Fundación
Dvesta

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic
40th anniversary | 1985 - 2025

MITSUBISHI
ELECTRIC
AIRE ACONDICIONADO

moventia

Nestlé

Santander

Telefónica

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

CARDONER
GROUP

Coca-Cola

camins.cat

Deloitte.

eurofirms
People first

FC BARCELONA

REIG **JOFRE**

savills

sesé

Mitjans Col·laboradors

ara

EL PAÍS
SEIZ CATALUNYA

el Periódico

EL PUNT **AVUI+**

FGC
Ferrocarriils
de la Generalitat
de Catalunya

LA VANGUARDIA

EUROPA FM

RAC1

SÀPIENS

3 CATALUNYA
RÀDIO

theNEW
BARCELONA
POST

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Colonial – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquimia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot – Veolia Serveis Catalunya

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarissas – Maria José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – David Carrasco Chiva – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

